

[Tom Behnke]

en mulighed for, at våben bliver transporteret, ligegyldigt hvordan vi lovgiver om det.

Som jeg var inde på i mit første indlæg: Prøv bare at se på Danmark, hvor vi har så restriktive bestemmelser på våbenområdet. Alligevel kan enhver med de rette penge i hånden hos den rette person købe nøjagtig, hvad man har lyst til inden for våben. Hvordan har man tænkt sig at det skulle kunne lade sig gøre på verdensplan, det her?

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg kom ikke med et færdigt forslag. Jeg påpegede bare, hvor man skulle begynde at se på problemerne. Konkret med hensyn til Saddam Hussein: Hvem var det, der udstyrede ham med de raketter eller hjalp ham med at forbedre de raketter, så de kunne nå Israel? Det var Tyskland. Hvor meget har Frankrig ikke tjent på at levere våben til Saddam Hussein? To ledende EF-lande! Jeg ved godt, at Sovjet også har været med. Jeg nævnte også FN, hvor de allerfleste lande er med.

Jeg har ikke med det, jeg har sagt, givet udtryk for, at vi helt kunne fjerne, at diktatorer kom i besiddelse af våben, som de brugte til at dræbe, som vi f.eks. ser nu over for kurderne. Men jeg tror, man i allerhøjeste grad kunne mindske den frygtelige risiko, sådan som vi har set det i forbindelse med Saddam Hussein – for at tage det som et konkret eksempel.

Det, at vi står over for denne kæmpeudfordring, hvor vi ikke totalt kan hindre misbrug, betyder da ikke, at vi skal sætte kikkerten for det blinde øje og sige: Okay, vi accepterer bare, at dødens købmænd fortsætter deres sejlads og tjener penge, og så skal vi bruge ressourcer og menneskeliv for at afvæbne de diktatorer, der er blevet udrustet.

Frank Jensen (S):

Jeg skal indledningsvis takke de mange ordførere, der har givet deres tilslutning til lovforslaget, og det er jo de fleste ordførere, der har haft ordet i dag, der har givet deres tilslutning til intentionerne bag lovforslaget, inklusive justitsministeren, sådan forstod jeg i hvert fald justitsministerens tale.

Men hvis jeg skal forstå på ministerens hovedrysten, at det ikke var den opfattelse, man skulle få ud fra ministerens tale, så hører vi det

da gerne i anden runde, selv om vi ikke skal trække denne debat længere ud end højst nødvendigt. Det er jeg indstillet på som forslagsstiller.

Man kan spørge med rette: Hvorfor skal vi nu have dette lovforslag fjerde gang på Folketingets bord? Der har været et par beslutningsforslag, og der har været to lovforslag, der er gået forud for det lovforslag, vi behandler i dag. Det har de fleste ordførere haft forståelse for, og det er jeg da glad for, for det er nemlig med baggrund i den internationale situation, ikke mindst den nu afsluttede krig i Golfen. Ja, man kunne da håbe, at den var afsluttet, selv om der stadig væk er en lang række uløste problemer i Irak, ikke mindst for kurderne.

Men i hvert fald har situationen i Mellemøsten med al tydelighed vist, at verdenssamfundet har brug for, at vi får større kontrol med våbenleverancer og dermed også med våbentransporter til diktatorer og regimer i verden, som vi ikke ønsker skal være i den situation, at det bliver nødvendigt for verdenssamfundet senere at komme og afvæbne dem, som også hr. Niels Helveg Petersen var inde på.

Justitsministeren var inde på en lang række af de forbehold over for selve lovkonstruktionen, som også tidligere justitsministre har været. Justitsministeren sagde, at der, selv ved vedtagelse af lovforslaget i den nuværende form, ville være rigelig kapacitet tonnagemæssigt til at klare våbenleverancerne, og derfor – kunne man så udlede af justitsministerens tale – kunne de danske redere lige så godt få en økonomisk gevinst ud af det også. Sådan håber jeg ikke det skulle forstås; jeg håber, at justitsministeren er enig med os i, at intentionerne bag dette er, at vi skal have kontrol med og også have forbud mod leverancer af våben til krigsførende lande og diktatorer, hvis anvendelse af disse våben vi ikke har mulighed for at have til lid til.

Ministeren var inde på, at danske redere ville lide økonomiske tab ved gennemførelse af lovforslaget, og at en lang række af de ansatte inden for de maritime erhverv ville blive arbejdsløse ved gennemførelsen af lovforslaget, fordi 95 pct. af Danmarks beskæftigelse inden for rederibranchen er placeret på transporter mellem tredjelande, hvorfor man ikke kunne drage en parallel til Tyskland.